

Тимошенко знову судять

Зранку 13 грудня під стінами Апеляційного суду Києва – натовп прихильників Юлії Тимошенко. Спецпризначенці. Емоції зашкалюють. Починається штовханина. Люди ламають браму центрального входу до суду. Захисники Тимошенко ще перед початком засідання повідомили – вона не може бути у судовій залі, бо хвора. «На співробітників медичної частини слідчого ізолятора чиниться дуже серйозний тиск про те, щоб вони написали, що вона здорова і може брати участь», – каже захисник експрем'єрки Сергій Власенко. Журналістів до суду не пустили. Захисники одразу подали клопотання про відвід головуючої Олени Сітайло, а потім і всієї колегії суддів. Служителі Феміди відхилили обидва клопотання і поставили на розгляд питання: чи можна розглядати справу без засудженої. Державні обвинувачі переконані – Юлію Тимошенко потрібно повторно викликати до суду, адже згідно із довідкою, яку їм надали у СІЗО, вона може бути на засіданні. Захист обурений: адже минулого тижня медики дійшли висновку, що Тимошенко не може навіть з адвокатами зустрічатися за межами медчастини СІЗО. Після півгодинної наради судді вирішили – справу перенести. За ніч медики слідчого ізолятора повинні перевірити стан здоров'я засудженої. Тим часом захист Тимошенко побоюється, що вже наступного дня її можуть привести до суду навіть на ношах. Судді у дорадчій кімнаті вирішили не проводити судове слідство по апеляції експрем'єра Юлії Тимошенко на вирок у «газовій справі». Суд відмовив у задоволенні клопотання захисту експрем'єра і відмовив у допиті свідків, експертів, проведенні експертиз, очних ставок, витребуванні низки документів. А представники прокуратури заявили, що у них складається враження, що «Тимошенко симулює хворобу»... Суд перенесли на 20 грудня. Юлія Тимошенко перебуває за ґратами від 5 серпня – понад 4 місяці...

Василь Саф'янюк

Наша згадка належить Лідії Райчинець

Десять років тому, відійшла у Вічність Лідія Затовканюк-Райчинець. Скромно згадуємо її діяльність на благо українства в Чехії й у світі... Це було тоді, коли термін «нацменшина» був ще надто «іновимним». Тоді, у часи натхнення, завзяття і великих очікувань слово «українець» мало хто в Чехії знав. Тоді, у часи «Оксимитової революції» розпочинає свій громадський і визначний життєвий шлях пані Лідія. Стає Вона співзасновником першої української організації в Чехії. Перше організоване «післяреволюційне» українське слово в Чехії записує в інформаційному бюлетені, що був видрукуваний 17 вересня 1992 року радою ОУЧР під редакцією Миколи Шатилова та Михайла Кірсенка. А рік пізніше виходить у світ перший примірник тоді нового квартальника «Пороги».

Минає час, Чехословаччина розділяється. Лідія розвиває свою діяльність в галузі підтримки нацменшин, організовує дискусії, із підтримкою друзів планує культурні акції, популяризує Україну, контактує із багатьма українськими інтелектуалами, гуртує громаду в Чехії, аргументує, пояснює, воює за все українське... У 1994 році Лідія з однодумцями засновує «Українську ініціативу в ЧР» і стає її головою. Надходить час для праці з українцями в чеських регіонах, подорожі до різних кутків Чехії. Раптом тут – не десятки, а сотні тисяч українців, яких привело до Чехії скрутні економічне становище на батьківщині. Традиція «Маланюк» приваблює всіх, приїжджають українці з Німеччини, Польщі, Словаччини, Англії, Румунії, Угорщини. Європейці гуртуються. Лідія із колегами відновлює в Празі діяль-

ність «Європейського Конгресу Українців». «Прага – серце народів» – фольклорний фестиваль в центрі столиці, на який прибувають ансамблі з України. Є нові друзі – «Метелиця» і «Рух» з Польщі, пласт з Мюнхена чи з Кошиць... Десятки виступів, організованих Лідією, відбулися в різних празьких залах та незабутніх просторах «Вар'єте Прага». Досвід професорки гімназії та колишньої співачки «Ігнісу» Лідії віддзеркалюється в її таланті говорити з людьми, працювати з голосом перед мікрофоном, терпляче дискутувати з чиновниками, писати офіційні звернення, планувати усі дії організації.

Українська меншина в Чехії, існуючи багато років в соціалістичній скруті, відновлюється. Лідія, як правило, підтримує цей шлях не тільки контактами з Україною (із дописувачами з України, політичними й культурними діячами тощо), але й підготовкою доповідей, зустрічей та акцій в Чехії. Дякуючи їй діє українська редакція на «Радіо Регіна», встановлено пам'ятну дошку Михайлу Грушевському та засновано укра-

їнський гай в Празі. В Подєбрадах утримуються український колумбарій і могили. Лідія виступає на Чеському телебаченні, їздить в Румунію, в українські Карпати, куди привозить гуманітарні збірки для дітей-інвалідів, засновує програму «Дітям», в якій чеські діти збирають дарунки для українських сиріт. Чимало в цей час посвячується «Порогам», які читають також в Україні, Словаччині, Німеччині, Канаді та в інших державах сильних

українських діаспор.

Лідія у своїй нелегкій праці вміла усмішкою і добрим настроєм підбадьорити усіх колег і товаришів, водночас далі боролася за українську справу. Ми цього ніколи не забудемо. Пам'ятаємо, що початок сучасного організованого життя в Чехії був дуже непростим, і на початку тернистого шляху була Лідія.

Рада УІЧР

■ Хроніка громади:

Згадка про Лідію Райчинець-Затовканюк; українці підтримали акції в Празі проти візиту російського президента та фальшування результатів парламентських виборів у РФ; Україністика університету імені Масарика в Брно провела вечір з презентацією літературних «Порогів»; празький ревієм за жертва-

ми Голодомору; візит Василя Шкляра до Праги.

■ **Дзеркало панорами:** Український попередник Яна Палаха: Василь Макух вчинив самопалення проти русифікації та окупації ЧССР у 1968 році

■ **Незалежність:**

Віхи останніх днів: дружба українських урядовців із росіянами розбивається об

газову трубу. Вони здатні «здаті» як євроінтеграцію, так і саму незалежність країни. Коротко: протести чорнобильців; зменшення шлюбного віку; чехи з українцями говорили про транспортування каспійської нафти; ким виростають заробітчани в Україні.

■ **Четверта хвиля:**

Дещо про розмовну чеську

Акції проти Путіна й Медведєва

Акція протесту під час візиту президента РФ Дмитрія Медведєва відбувалася у Празі 8 грудня на Празькому Граді. Демонстранти влаштували виставку «Замовкнуті голоси», яка зображала журналістів, юристів та активістів, убитих у Росії за останні десять років. З огляду на протести проти фальшування результатів виборів, які відбувалися у Росії, празькі демонстранти влаштували конкурс найкращого викидання виборчих бюлетенів. В акції взяли участь нечисельні представники російської громади у Чехії. Щоправда, результати виборів у Празі показали, що росіяни тут підтримують переважно опозицію, зокрема «Яблуко». Путінська партія «Єдина Росія» опинилася аж на четвертому місці. «Президент Медведєв привіз до Чехії цінності російської історії, але наша виставка говорить про безславу російську сучасність. Він каже про великі особистості Росії, але росіяни самі ж їх і знищили», – коментував акцію Марек Свобода із товариства

«Людина в скруті». Виставка розповідає про Анну Політковську та Наталію Ештемірову, які розповідали правду про звірства російських військ у Чечні, юриста Станіслава Маркелова, який також розповідав про російських неонацистів. «Російський режим дуже здібний у сфері пропаганди. Постійно каже про модернізацію, але переслідує критиків. Говорити конкретно про корупцію означає смерть, навіть про бізнесменів», – додав Свобода. Виставку також могли побачити 9 грудня у Театрі «Арха» під час симпозиуму, при-

свяченому візиту духовного лідера Тибету Далай-Лами до Чехії та його зустрічі із колишнім президентом Чехії Вацлавом Гавелом.

10 грудня 2011 року в Празі на площі Палацького зібралося близько ста мітингуючих за демократичні вибори в Росії. Акцію, крім росіян, підтримали українці, білоруси та чехи. Протестувальники ухвалили резолюцію з п'яти пунктів, зокрема, про вимогу скасування результатів виборів до Держдуми РФ. Серед інших вимог – розслідування порушень і фальсифікацій, негайне звільнення політ'язнів та відставка голови російського Центру виборчого Володимира Чурова. За результатами російської ЦВК, правляча путінська партія «Єдина Росія» отримала найбільше – 238 кіресел у складі парламенту, решта політичних сил – комуністи, ліберали Жириновського, «Справедлива Росія» та ін. є сателітами режиму або псевдоопозицією.

чвт, укрновини

«Рукавістичні» перверзії у Брно

Традиційно в грудні в університеті імені Масарика в головному місті Моравії відбувається український вечір, який готують студенти, аспіранти та викладачі відділення українистики Інституту славистики. Винятком не був і цей рік – акція на медичному факультеті була влаштована 6 грудня. Цього року в програмі вечора були: презентація часопису «Пороги», вистава дещо модернізованої відомої народної казки «Рукавичка» та деґустация страв української кухні. На вечорі були присутні студенти й викладачі інших факультетів університету та вузів міста Брно, випускники

відділення зі своїми дітьми, представники фірм, котрі працюють з Україною. Почесними гостями вечора були консул України у м. Брно Володимир Горбаренко, віце-консул України Тетяна Горунович та інші співробітники консульства. Всього на український вечір завітало біля 150 гостей.

З нагоди виходу спеціального літературного числа «Пороги», Олександра Лівинський, редактор часопису, та Олексій Севрук, перекладач і публіцист приїхали зі столиці, щоб представити видання і відповісти на питання аудиторії. Пісню «Моя Україна» у виконанні студентки

З курсу Олени Тимцю завершилася перша частина вечора. У другій частині студенти 1-3 курсів українистики – переважно чехи й морави – показали виставу українською мовою. Костюми їм запозичили театр імені Яначека. Казка, котру вибрала для постановки «режисер» Ольга Литвинюк, аспірантка та викладач відділення, була насичена реаліями із життя студентства й сучасного життя, діти й дорослі сміялися, розуміючи підтекст реплік. Насамкінець казки на сцені закрутилася в іскрометному танці третьюкурсниця Лєся Тарасович. Ведучою та перекладачкою вистави була аспірантка Моніка Шевечкова. Виставу та цілий вечір піснями супроводжували традиційний учасник вечорів, самодіяльний колектив «Сударушка» (керівник – Катерина Михайлова). Після завершення вистави для гостей були накріті українськими рушниками столи, на яких студенти під керівництвом аспірантки та молодого викладача Оксани Газдолової розмістили пироги з капустою, картопляні піріжки з грецькою та м'ясом, налисники із сиром, крученики та борщ. Страви готували студенти з допомогою аспірантки Моніки Крислової та Галіни Миронової. «Безумовно, це підготовка та проведення подібних вечорів вимагає значних зусиль і часу, але у результаті маємо згуртований колектив студентів і викладачів», – переконана організаторка вечора, доцент Галіна Миронова.

Вл. Ілф.

Згадували жертв комуністичних репресій

Українці Чехії помянули жертви Голодомору біля пам'ятника жертвам тоталітарних репресій на празькому Уезді. Тут 26 листопада о 16:00 зібралось близько двохсот осіб – чехів та українців – зі свічками, переважно у чорному. Ініціювала акцію «Запали свічку пам'яті» «Українська Європейська Перспектива». Жалобна акція розпочалася хвилиною мовчання на знак пам'яті про всіх тих, хто постраждав у лихолітті Голодомору 1933 року. Службу Богу за померлими від голоду українцями відслужили греко-католицькі священники о. Василь Слизовський та владика Ладислав Гучко. Голова УСП Богдан Данилишин виступив із скорботною промовою. Співзасновник УСП Василь Данилів вважає, що щорічне вшанування жертв тоталітарного режиму та загиблих у 1932–1933 роках – це громадський обов'язок кожного українця,

адже горезвісні наслідки Голодомору торкнулися кожної української родини. У жалобній церемонії взяв участь і Сенатор чеського парламенту Яромір Штетіна. У своїй промові він наголосив: «Це правда, що в нацистських концтаборах вбивали газом «Циклоном», але в Україні не було «Циклону». Там був голод, холод і хвороби». А також додав, що про жертв комунізму потрібно пам'ятати не менше, ніж жертв нацизму, бо комуністичний режим перевершив нацизм щодо кількості жертв. Українці Чехії проводять пам'ятні заходи, незважаючи на те, що нинішня влада в Україні заперечує, що масове вбивство українців голодом у тридцятих роках було геноцидом, і підтримує офіційну позицію Росії про нібито «спільну трагедію єдиного радянського народу». Після акції був продемонстрований документальний фільм про Голодомор.

Вл. Іф.

«Залиशिнець» завітав до Праги

Відомий український письменник Василь Шкляр перебував у Празі та знайомився із життям громади. Під час свого чотирьохденного візиту він відвідав кілька чеських міст, де поховані українці. Екскурсії йому проводила пані Марія Прокоп'юк з Об'єднання українців в ЧР. Також він дав інтерв'ю на радіо «Свобода», і влаштував творчий вечір у галереї «Лувр» у Празі, на який завітало до сотні шанувальників його творчості. Василь Шкляр вперше відвідав Прагу ще у 80-х роках, коли віддавав шану померлим керівникам УНР і представникам «празької школи» в українській літературі. «Жодна країна так добре не ставилася до українців, як в ті буремні роки початку ХХ століття тодішня Чехословаччина. У Києві давно слід було поставити на знак вдячності пам'ятник президенту Масарикові», – наголосив Шкляр. Автор бестселеру «Залиशिнець. Чорний Ворон» розповів про те, як писалася книга, чому молоді люди йшли у бій із російськими більшовиками практично без надії на перемогу. «Я знав, що мене звинувачуватимуть у націоналізмі, тому кожен епізод ретельно побудований на фактах, – каже письменник про книгу, яку хочуть екранізувати. – Але зараз у «націоналізмі»

звинувачують будь-кого, хто розмовляє українською. Але чому, коли Меркель і Саркозі вимагають розмовляти на території своїх країн німецькою та французькою, їх називають націоналістами не називають». Письменник оцінює політичну ситуацію в Україні як дуже складну. Люди сьогодні або ледачі, або залякані, і цим вправно користується режим Януковича. Ситуація в країні все більше набуває рис сталінізму, а режим застосовує у своїй практиці садистські методи, впевнений лауреат Шевченківської премії, який умовою її прийняття безуспішно вимагав відставки Дмитра Табачника із посади міністра освіти України. Завдяки їй цьому роман «Чорний ворон. Залиशिнець» переступив 100-тисячний тираж. І під час творчого вечора в Празі, влаштованого з підтримки УСП, продалися всі кілька десятків книг та аудіокниг «Чорного ворона», а шанувальники отримували автографи.

«Еміграція – це один із показників стану в державі. І якби не було у свій час підтримки української еміграції, невідомо як би розвивалася політична ситуація в Україні впродовж усієї її історії. Я ніколи не мав осуду до тих, хто залишив Україну. Адже не важливо, де ти живеш, головне, що ти робиш для України. Бо краще за кордоном робити велику справу і допомагати звітці своїй державі, ніж бути свинопасом у Ахметова або гречкосієм у Азарова на рідній землі», – додав письменник.

Вл. Іф.

Палах палав не першим...

Самопожертву за волю України та Чехословаччини здійснив українець...

Текст: Геннадій САХАРОВ

Усьому світу відоме ім'я 20-річного студента празького Карлового університету Яна Палаха, який 16 січня 1969 року на знак протесту проти окупації Чехословаччини радянськими військами здійснив самопалення на Вацлавській площі.

Це сталося, коли він зрозумів, що чехи й словаки змирилися із так званою «нормалізацією», окупацією радянськими військами і придушенням «празької весни». Його похорон перетворився на багатотисячну демонстрацію за свободу. Сьогодні у Чехії Ян Палах – національний герой. Та мало хто

знає, що Палах мав попередника в Україні. Дніпропетровець Василь Макух народився 1921 року у Карові Сокальського району Львівської області. З 1944 перебував в Українській Повстанській Армії, служив у військовій розвідці. В лютому 1946 під час одного з боїв був поранений і захоплений НКВД. Незабаром засуджений до 10 років концтаборів і 5 років заслання. Після звільнення вимушений був поселитися у Дніпропетровську. Брав участь у правозахисному русі 1960-х рр. В лагеті НКВД Василь Макух потрапив у двадцятип'ятирічному віці, був в'язнем мордовських таборів, перебував на засланнях у Сибіру. Після заслання йому було заборонено повертатися до Західної України. У селищі Ключок під Дніпропетровськом на вулиці Пожежній у будинку його бабусі жила Лідія – жінка, з якою він познайомився на засланнях. Строк її заслання закінчився на два роки раніше. Лідія була засуджена у сімнадцятирічному віці також до 10 років таборів і 5 років заслання за те, що, опинившись з матір'ю у чужих краях без засобів для існування, співали й танцювали перед німцями та властями. З агітбригадою були в Чехословаччині, Голландії, Франції, Німеччині. Після війни всі до одного артисти потрапили до таборів.

Вже Дніпропетровську з Лідією, яку поховав ще на сибірському засланнях, Василь все ж одразу одружуватися не хотів, казав: «Все одно рано чи пізно віддам життя за волю України, то навіщо сім'ю заводити?» Та таки одружився. Народилося двоє дітей – син Володимир і донька Ольга. Василь пішов до дев'ятого класу вечірньої школи, працюючи у цеху вогнетривів, потім слюсарем. Отримавши атестат про середню освіту, вступив до вузу, але невдовзі був відрахований, бо в інституті дізналися про його судимість. Лідія працювала кухарем. Василь ремонтував устаткування у торгових закладах. Жили незможливо, але дружно, росли дітей. Коли прийшов час віддавати дітей до школи, Василь наполягав на тому, щоб діти навчалися українською мовою. Лідія не розуміла: «Поруч є російська школа, коли наші діти починають розмовляти українською, з них сміються, називають бакланами...» «Це все мине, Лідочко, настане час, коли Україна буде самостійною», – відповів Василь.

До Василя заходив приятель, з яким вони розмовляли потайки від усіх. Будинок Макухів відвідували люди, котрі приїздили із Західної України. Коли відвідував рідних на Львівщині, то говорив про антиукраїнство влади у Дніпропетровську, про тотальну русифікацію та про готовність пожертвувати собою в ім'я України. Восени 1968 року Василь Макух поїхав на Львівщину до рідних. Відвідаючи до Львова, сказав дружині: «Якщо зі мною щось трапиться, знайте, я вас усіх дуже люблю». Написав зі Львова кілька листів до друзів з Нікополя, Києва, Дніпропетровська, два листи до дружини, які закінчувалися гаслом «Слава Україні!». До Києва поїхав без валізи: взяв тільки кілька яблук та банку з рідиною, як пояснив племінниці Ярославі, соком. Згодом батько Василя недорахувався у коморі банки з бензином. Перед 7 листопада 1968 року, черговою річницею Жовтневої революції, у Києві підпільно готувалася демонстрація протесту проти вторгнення радянських військ до Чехословаччини. Та організаторів хотів зрадити – Василь Макух залишився сам. І п'ятого листопада у Києві він здійснив акт самопалення, облившись бензином. Живий смолоскип палав на Хрещатику. Останніми словами Василя Макуха був крик «Геть колонізаторів! Хай живе вільна

Україна!» 6-го листопада Василь Макух помер від несумісних з життям опіків. Лідії Іванівні про смерть чоловіка повідомили двоє людей, які постукали у вікно. Коли вона та її кум Іван Ципух приїхали до Києва, щоб забрати тіло, то опинилися під конвоєм. Їх протримали всю ніч у холодному приміщенні, і тільки вранці привезли до моргу, не дозволяючи ні з ким спілкуватися. Похорон на кладовищі селища Ключок також відбувся під пильним оком КДБ, людей, котрі прийшли попрощатися із Макухом, ретельно переписали. Його сестру, яка проживала у Сокальському районі Львівської області, вже сьомого листопада викликали до районного управління КДБ, звідки вона повернулася з пошкодженими легенями, плувала кров'ю і за два роки померла. Лідію Макух почали допитувати на предмет того, з ким дружив Василь, хто до нього приходив. Її звільнили з роботи. Щоб прогледувати дітей, їй довелося продати все майно. Кілька років Лідія Іванівна не могла влаштуватися на будь-яку роботу. З вісімдесятирічною Лідією Іванівною і її сином Володимиром Макухом я зустрівся на старому Ключківському кладовищі біля скромної могили Василя Макуха з невеличкою металевією табличкою. Донька Ольга, яка працює в обласній лікарні імені Мечникова, прийти на могилу не змогла – робота, не можна залишити хворих. «Наколола мене зранку ліками, щоб я змогла прийти на кладовище, а сама на роботу поїхала», – сказала Лідія Іванівна. На запитання, чи отримує вона якусь допомогу від держави, крім пенсії, Лідія Іванівна відповіла, що їй щомісяця присилають з Києва сто двадцять гривень, й вона за це дуже вдячна... Сто двадцять гривень коштує наша пам'ять про людину, яка віддала життя, аби нагадати сучасникам, у якій нелюдській державі вони живуть, аби збудити пам'ять, змусити замислитися про жорстокість і ненажерливість радянського монстра та про свій народ, про Україну, про її волю. Дніпропетровська організація політичних в'язнів і репресованих, політичні організації надіслали на адресу Президента України клопотання про присвоєння Василеві Макуху помертвого звання Героя України. Дніпропетровський міський радій пропонують присвоїти одній з вулиць Дніпропетровська ім'я Василя Макуха. Варто було б подумати і про пам'ятник людині-смолоскопу у Дніпропетровську.

Шахраї і злодії

Припинити європерспективу, здати незалежність, вбити опозицію...

Заарештовану лідерку «Батьківщини» Юлію Тимошенко... заарештували. Так і не звільнивши із Лук'янівського СІЗО. Арешт відбувся на тлі незрозумілих подій усередині «сердечної» фракції і чергового силесу європейських симпатій до колишньої української прем'єрки. А Росія робить пропозицію, від якої Янукович навряд чи зможе відмовитися...

В країні, де всі гілки влади зосереджені у Президента, випадковостей не буває. Візнє засідання Шевченківського суду пройшло... прямо біля нар Юлії Тимошенко у слідчому ізоляторі. Тепер вже у зв'язку з розслідуванням справи корпорації «Єдині енергетичні системи України» (ЄЕСУ). На неї хочуть «повісити» ще кілька злочинів, зокрема причетність до вбивства підприсмця Євгена Щербаня у 1996 році. Це – приклад демонстративно-наплювального ставлення до європейських демократичних процедур. Її адвокат Сергій Власенко каже, що влада хоче довести Юлію Володимирівну до... смерті на тюремних нарах.

Огидне правосуддя
Юлію Володимирівну арештували повторно, і це позбавило всякого сенсу засідання Апеляційного суду в її «газовій» справі, яке розпочалося 13 грудня. Європа ж отримала чіткий сигнал: спроби пов'язати євроінтеграцію України зі звільненням лідера «Батьківщини» на Банковій не сприймають. Віктор Янукович під час відвідин Дніпропетровська вельми двозначно заявив, що навколо його головного політичного супротивника «склалася неприємна ситуація». І немає жодних ознак, що глава держави намагається шукати з неї вихід.

Традиційно потужну підтримку Тимошенко отримала від Європейської народної партії, конгрес якої пройшов у Марселі. Напевно, Юлії Володимирівні було по-материнському приємно, що ретранслятором її позиції стала Євгенія Тимошенко-Карр. Донька лідера «Батьківщини», яка раніше практично не займалася політикою, виступила з промовою, що викриває режим Януковича, і заклала до введення Європейським Союзом санкцій проти українського керівництва. При цьому Євгенія не забула закликати політичних союзників своїм мами підтримати зусилля у підтримці євроінтеграції України. У відповідь не тільки прозвучали оплески – конгрес ЄНП прийняв резолюцію щодо ситуації в Україні, якою фактично пов'язав майбутнє демократії в нашій країні зі звільненням політ'язнів і їх участю в майбутніх виборах.

Полум'яний виступ Тимошенко-молодшої навряд чи дає їй підстав увійти по маминих слідах до великої політики. Судячи з розви-

тку ситуації у фракції БЮТ-«Батьківщина», на лідерство в «сердечній» партії активно претендують Олександр Турчинов та Наталія Королевська. Принаймні, зміна лідера парламентської фракції бютівців (досвідчений апаратник Іван Кириленко поступився місцем генералові СБУ Андрію Кожемякіну) свідчить, що Турчинов не збирається стояти осторонь майбутньої виборчої кампанії. Хоча «Батьківщина» займає перше місце серед претендентів на перемогу на парламентських виборах, але настрої в «сердечному» середовищі, погана фінансова ситуація партії роблять що перемогу пірровою.

Шляхом Бацьки

Поки вітчизняні політики сперечаються про те, наскільки успішним буде саміт України-ЄС, Росія діє з властивою їй безпардонністю. Газові переговори між Києвом і Москвою виходять на фінішну пряму, і нові угоди не принесуть Україні навіть зчойнайменшого полегшення в економіці, зате загрожують втратою державного суверенітету. Принаймні, прем'єр Азаров дав наказ готуватися у 2012 році до найвищої за історію ціни на газ – понад 400 доларів США. Два спільні підприємства, які пропонує створити

Росія на паритетній основі, отримають монополію на транзит російського газу українською територією і його продаж споживачам, чим фактично позбавлять Україну незалежності. Діставши українську ГТС зі всіма бебехами (читай – підземними сховищами газу) і можливість продавати «блакитне золото» кінцевим споживачам, «Газпром» швидко змушить Україну танцювати під свою дудку. Наслідки підписання угоди очевидні: мляві протести деморалізованого парламентської опозиції, нечисленні демонстрації стурбованих підготовкою до новорічних свят патріотів і показово висока знижка на газ, яка при такому розкладі нічого не вирішує. Навряд чи Віктор Янукович зізнається навіть самому собі, що семимильними кроками йде шляхом Олександра Лукашенка в частині втрати державного суверенітету. Лише терміновий візит єврокомісара Штефана Фюле, який зустрівся із Януковичем віч-на-віч і розмовляв понад три години, а одразу після цього відвідав Тимошенко у тюрмі, виглядає останньою спробою напоумити українську владу. Чи зробить вона хоча б якісь висновки, стане відомо за результатами саміту Україна-ЄС після 19 грудня.

Текст: Євген МАГДА

Протести чорнобильців у Донецьку

У Донецьку, біля будівлі регіонального управління Пенсійного фонду, силоміць демонтували намети протестуючих чорнобильців. Просто неба залишилося 6 осіб, які відмовилися від грошової компенсації влади. У результаті довготривалих протестів у Донецьку в облдержадміністрації склали список людей, яким виплатять компенсацію пенсій за листопад-грудень. «Я не знаю, скільки чоловік в цьому списку, мені плувати на ці списки. І якщо вони мене туди внесуть, я не погоджуватимусь, але я кричатиму їм, що я з цими списками не згоден. Адже я стояв тут не за подачки, не за гроші, а за законність. Оскільки є вагомий в житті речі – це честь, совість і гідність», – сказав один із протестуючих Володимир Деркач. Сума компенсації становила мільйон гривень.

Чорнобильці з 14 листопада пікетували Управління ПФУ в Донецькій області, вимагаючи виплати їм законних пенсій у повному обсязі. 15 листопада учасники акції оголосили голодування, погрожували самоспаленнями, якщо до них застосують силу. Уночі 24 листопада Донецький окружний адміністративний суд задовольнив позов Донецької міськради про заборону акції протесту нібито через загрозу теракту. 27 листопада працівники МНС у супроводі міліції демонтували намети згідно з рішенням суду про заборону акції. Під час демонтажу помер 70-річний шахтар-інвалід Геннадій Конопльов, який був головою ветеранської організації учасників і дітей війни в місті Родінському, а також членом партії «Батьківщина». 29 листопада чорнобильці встановили новий армійський намет на 60 чоловік. Уночі 1 грудня суд знову виніс постанову про заборону акції протесту, а 11 грудня місцева влада запропонувала виплатити повну компенсацію пенсійних виплат за листопад-грудень поточного року. Більша частина чорнобильців погодилася на запропоновані умови й припинила акцію на гарантію виплати пенсій у повному розмірі за листопад і грудень 2011 року.

Нафта з Каспію до Чехії через Україну

На початку 2012 року Україна і Чехія обговорять можливість імпортування нафти з Каспійського регіону через територію України до Чеської Республіки. Про це на зазв'язав у Києві заступник міністра промисловості та торгівлі Чеської Республіки Мілан Говорка на брифінгу, який відбувся після закінчення 5-го засідання україно-чеської комісії з питань економічного, промислового та науково-технічного співробітництва. За його словами, проведення відповідних консультацій до 15-го лютого 2012 року вже погоджено з головою Міністерства з надзвичайних ситуацій Віктором Балою. Чеський урядовець також зазначив, що Україна відіграє важливу роль в енергобезпеці Чеської Республіки, а відтак є її важливим політичним партнером.

За даними Держстатслужби України, за 9 місяців 2011 року обсяги торгівлі товарами та послугами між країнами склали 1,54 млрд. доларів США (зростання на 58% у порівнянні з аналогічним періодом 2010 р.). При цьому експорт товарів з України до Чехії склав 689,6 млн. дол. США (збільшення на 48%), імпорту чеських товарів в Україну склав 846,6 млн. дол. США (збільшення на 68%). У структурі двосторонньої зовнішньої торгівлі з української сторони переважають товари сировинної групи, які становлять понад 86% від загальних обсягів українського експорту до Чехії. Натомість чеська Сторона постачає в Україну майже 90 відсотків промислових виробів та продукції «високого переділу». Станом на 01.01.11 Чехія інвестувала в українську економіку 74,93 млн. дол. США (скорочення на 4,86 млн. дол.) – це складає 0,2% у загальному обсязі прямих іноземних інвестицій в економіку України.

укрінформ

Шлюбний вік буде зменшено

Верховна Рада прийняла в першому читанні проект закону «Про внесення змін до Сімейного кодексу України» (щодо підвищення рівня мінімального шлюбного віку). За це рішення проголосували 226 із 302 народних депутатів, зареєстрованих в сесійній залі. Законопроект пропонується встановити однаковий шлюбний вік для чоловіків і жінок на рівні 18 років. Нині законодавством України шлюбний вік встановлено: для чоловіків – 18 років, для жінок – 17 років. Також пропонується знизити виключний мінімальний шлюбний вік в Україні, але не більш ніж на два роки (до 16 років) і лише у виняткових випадках. Нині в Україні виключний мінімальний шлюбний вік – 14 років.

уліан

Золота самотність заробітчанинських дітей

Таких дітей на Закарпатті – тисячі. За неофіційними даними, кожен п'ятий неповнолітній живе вдома з одним із батьків, другим тим часом – на заробітках. В гірських районах ситуація ще гірша. Майже кожному третью дитину там виховують бабуся з дідусем або близькі родичі. Батьки таких дітей – заробітчани. За кордоном їм знайти роботу легше, аніж вдома.

14-річний Андріан Тітс із села Глибкий Потік від народження виховує бабуся Єлизавета. Тата та мама, що працюють на ринку в Тюмені, він бачить лише кілька тижнів раз на рік, спілкуються щотижня по телефону. «І гроші, і багато подарунків приносять, але я хотів би з мамою і татом жити, щоб вони мене виховали», – каже син трудових мігрантів, Андріан Тітс. Найріднішою людиною Андріан називає не маму, а бабусю. 62-річна Єлизавета Попович розуміє: вона ніколи не зможе замінити онукові батьків. Добре, що хлопчик слухається і поважає її, допомагає у всьому, тішиється бабусю.

Діти заробітчани самі рано стають трудовими мігрантами. Багатьох ще з початкової школи батьки забирають на канікули до себе, на чужину. Старшокласниками – шкільні уроки ці діти змінюють на будівельні майданчики в Росії чи ранні підробітки в Італії, Португалії та Чехії. У школі румунськомовного села Нижня Алша майже кожен п'ятий учень їздить на сезонні заробітки. У вересні тут із восьмиста учнів півтори сотні – відсутні. Неповнолітні заробітчани знімаються: підпрацюють разом із батьками. На руках у старшокласників – золоті каблучки та дорогі годинники. Замість шкільної форми – фирмовий одяг. У селі заробітчани будинки – як палаци. Школярі навіть не приховують, з якого віку, куди і наскільки їдуть з батьками на чужину.

Бездоглядні діти втрачають родинний зв'язок із батьками. Вони рано дорослішають. Позбавлені батьківського контролю, розбещені заробітничими грошима – замість шкільної партії обирають алкоголь та вулицю. Правоохоронці кажуть: третина малолітніх закарпатських злочинців – діти, батьки яких на заробітках. Найчастіше вони крадуть та жорстоко б'ються. «Найвищі кошти, відсутність контролю дає неповнолітній бурій уяві виразити себе у будь-яких напрямках. Такі діти є досить великою проблемою для Закарпаття», – говорить в.о. начальника відділу кримінальної міліції у справах дітей УМВС України в Закарпатській області Василь Мадяр.

Діти заробітчани – це соціальна мина сповільненої дії, кажуть психологи. Такі неповнолітні перестануть цінувати родинні зв'язки та не збудують в майбутньому міцної родини.

уліан

Світлана Ковбич

«Інша» чеська мова

Текст: Яна МАЦУРОВА

Минулого разу ми почали розмову про розмовно-побутову чеську мову (РПМ), і я просила вас прочитати уривок, написаний живою розмовною мовою, спробувати знайти риси, якими він відрізняється від мови літературної...

У чому ж літературна і розмовно-побутова мова такі різні, що іноді говорять навіть про чеську «двомовність»? Порівнювати мемо їх на цілому фронті – фонетику, лексику, морфологію, синтаксис. Навмисно вживаючи мінімум термінів – спробуємо побачити «іншу» чеську мову очима звичайної людини-нелінгвіста.

Познайомившись із літературною чеською мовою і зустрівшись з розмовно-побутовою, помічало, що деякі речі тут «інші».

Інші звуки

Слова нібито літературні, але звучать якось інакше: mlíko, voľno, polívka...

- vo- замість o- на початку слова: vostatní, vosměry, vobliknout, votoči se
- ej- замість -ý у закінченнях та у середині слова: každě, spokojeně, hezkej
- -ý- (всередині слова), -ů (у закінченнях) замість -ě-: svůho, to je dobrý, to je takový
- скорочення довгих голосних: říká se, nesmím
- спрощення: nákej, dycky, eště, dyt, neska (= nějaký, vždycky, ještě, vždyt, dneska)

Інші закінчення

Тут на нас чекає приємний сюрприз! Замість великої кількості різних закінчень – лише кілька для усіх родів.

- в орудному відмінку множини закінчення – -ma: s těma mejma rodičema
- у називному множині для усіх родів – -ý: takový dobrý kluci, takový hezký holky
- у кінці слова – -ý перетворюється на -ej:

každě, spokojeně

• дієслова втрачають кінцеві -l, -e, -l: dějaj (dějají), pracujem (pracujeme), řek (řekl)

Інші фрази

Речення також подекуди відрізняються від «причесаних» літературних. Тут не так суворо діють закони побудови, можливі всілякі відступи, недоконності, характерні для живого, спонтанного мовлення.

- Багато слів-заповнювачів пауз, контактних виразів: že jo, ne? hele (heleďte), koukej(te), viš (vidíte), prosimtě, no ta in.
- Частки se і si можуть раптово опинитися на початку речення: Se ti divím. Si to vemu.
- Замість фраз типу Už jsem uklidila/ůvařila зустрічаються такі з дієсловом mít: Mám uklizeno/ůvařeno (або навіть uklizno/ůvařno) – справді нагадує англійський або німецький перфектний час (She has already cooked it?)

• Звертає на себе увагу щедрість займенників: Já sem ti to říkala (літ. Říkala jsem ti to.) A vona je tam taková zima. Vona se ho Jana ptala, jestli pojede do tý Prahy. Вказівних займенників ten, ta, to взагалі величезна кількість. Ti, хто зі шкільних часів пам'ятає англійську або німецьку, явно відчують, що ці займенники ніби заступають означений артикль. І не помиляються – це й насправді вплив мови західних сусідів.

• РПМ полюбляє лаконічність: spáček замість spací pytel, Staromák замість Staroměstské náměstí. У популярний зараз теле-реклами дві тенісні туфлі відпочивають на Mácháci – na Máchově jezere.

Інші слова
Могло б їх вистачити на невеликий словничок. Багато розмовно-побутових слів із емоційним забарвленням (і лайливих, але про це якось іншим разом) – німецького походження. Ось лише декілька широко вживаних прикладів: akorát – přesně, jenom – точно, тільки, достатньо; barák – dům – будинок; bourák – přerpučové auto – дорожній автомобіль, «крута тачка»; brácha – bratr – брат; fetiš – narkoman – наркоман; flákat se – vyhubat se práci – не працювати, лінуватися, «бити байдки»; flaška – láhev –

пляшка; řtán – dávka alkoholu – чарка алкоголю; furt – pořád – постійно; kecat – hodně mluvit, lhát – багато говорити, брехати; kšeft – obchod – комерційна операція, торгівля; kvalt – spěch – поспіх; makat – pracovat – працювати; sěgra – sestra – сестра; stranda – legrace – жарт; špacír – procházka – прогулянка; tutovej – garantovaný – гарантований; zahebat – být nevěřný/á – зраджувати (чинити перелюб). Зрозуміло, це лише загальні риси, про які маємо знати.

На разі пам'ятатимемо, що...

- усі згадані риси РПМ важливо знати, але поспішати вживати не слід: у корчі за пивом вона прийнятна, але в під час офіційної наради – ні. Крім того, РПМ, яка розповсюджена у Середній та Північній Чехії і сприймається як «pražština» (празький діалект), може не зустрітись із захопленням у співрозмовників, скажімо, у Моравії. Тут люди більш схильні до літературної чеської мови.
- І мік явищами РПМ є своя ієрархія: деякі є нейтральнішими (dobrý auta, mlíko), інші виразно розмовні, навіть зникнені (kecat s holkama).
- У засвоєнні РПМ нам може стати у нагоді німецька мова. Не забуваймо лише, що чеська мова, перейнявши багато чого з німецької, додала свого перцю: увага на емоційне забарвлення!
- І наприкінці трохи практики. Спробуйте змінити ці речення з живого побутового мовлення так, щоб вони відповідали літературному стандарту: Hele furt jednáš s nějakou zahraničníma firmama. – Pořád jednáš s nějakými zahraničními firmami.

1. Hele já bejt tím jejm muskym, tak asi sem z toho na stropě, no ale voni to asi tak neberou.
2. Já sem koupila ty pomeranče ale ty sou tak výborný.
3. Ji ti na ni koukla ve obličej a říkám si to neni možný.
4. Poslední snímek Kdybych já ho bejala udeřala minulou tejdén, tak už mohly bejt fotky.
5. Von je hrozně náhodově jako jo.

(Zdroj: Konverzace v češtině při rodinných a přátelských návštěvách)

коштовно візи і будуть користуватися іншими перевагами, які існують в угоді між Україною і ЄС про спрощений візовий режим», – сказав Анатолій Олешев з прес-служби МЗС України. Дипломат додав, що переговори з цього приводу з європейською стороною перебувають на завершальній стадії, і в МЗС сподіваються, що незабаром будуть прийняті відповідні рішення. Крім журналістів, у цьому переліку буде присутній і технічний персонал ЗМІ – мова йде про операторів відеозапису та фотографів.

Що стосується в цілому візової тематики, то, за словами Олешева, Європейська комісія обіцяла надати офіційну статистику з оформлення віз громадянам України країнами Шенгенської зони на початку 2012-го року. За неофіційною інформацією, додав він, з кожним роком кількість скарг від громадян України щодо проблемного оформлення Шенгенських віз суттєво зменшується. В 2011 році Україна уклала рекордну кількість угод про лібералізацію візового режиму з іншими країнами.

Страх бути застрахованим

Біля чверті іноземців, які проживають на території Чеської Республіки, не має права на загальне громадське медичне страхування. Легко може статися так, що, сплативши наперед всю страхову суму, а це кілька десятків тисяч крон, іноземці покидають лікарню із багатомільйонним боргом. Нерідко так буває, скажімо, при пологах. Хоча нещодавно комерційне страхування у чеській медичній страховій компанії є обов'язковим, і його суворо перевіряють урядовці МВС при продовженні дозволу на перебування, воно не покриває усіх витрат на медобслуговування. І новонароджена дитина не є автоматично застрахованою у момент

народження. У разі ускладнень нерідко стається так, що фінансовий відділ медучастини через два-три тижні перебування породіллі у пологовому звертається до неї із вимогою витягти із кишені декілька сотень (!) тисяч крон для оплати лікування.

Триста тисяч іноземців із дозволу на постійне місце проживання та з робочою візою таких проблем не мають: вони перебувають у загальночеській системі громадського медичного страхування. А більш ніж 100 тисяч іноземців з-за меж Європейського Союзу – студенти, підприємці, члени сімей, короткострокові відвідувачі – повинні отримати комерційне страхування здоров'я. «Часто іноземців відмовля-

ються страхувати, або застрахованому не оплачують певний тип лікування, бо страховик вважає, що так правильно», – каже Маша Волинська із товариства «Людина в скрутці».

Дитина іноземців повинна пройти так званий вступний медичний огляд – до укладення комерційної угоди про страхування здоров'я. Якщо лікар виявить певні захворювання, відхилення у розвитку і передбачатимуться великі витрати на лікування, то договір про страхування взагалі не буде укладений. Якщо огляд буде позитивним і дитина буде застрахована, її не застрахують від дати народження, а тільки з моменту укладення договору.

Від «дірок» у страхових угодах постраждала і донька пані Юлії з України. Вона вже понад півроку сперечається із страховиками з комерційної PVZP через компенсацію декількох тисяч крон. У травні цього року у її семирічної доньки стало боліти праве стегно. «Звернулася до педіатра, потім до ревматолога, у якого Єва виправляє плоскостопість. Зробили знімки, обстежилися, виявили щось серйозне... Та PVZP відмовилося оплачувати як обстеження, так і лікування, бо, мовляв, Єва страждає від ревматичних і ортопедичних проблем довгий час, ще до укладення договору. Але біль у стегні до ревматичних проблем донечки не мав ніякого відношення, про це навіть лікар написала», – каже, витираючи сльози, мама. Виконавчий директор PVZP Роберт Кареш захищає дії своїх працівників та посилається на пункти страхової угоди, але сказав, що деталей не знає і що цей конкретний випадок ще розглядатиметься. Пропозиція про розширення доступу до загальної системи медичного страхування для іноземців-бізнесменів, членів сім'ї чи студентів у серпні цього року була відхилена. Міністерство фінансів заявило, що це принесе зайві витрати для бюджету. Однак критики із недержавних організацій кажуть, що навіски: іноземці приносили б мільйони крон, бо вони переважно молоді і мають працездатний вік. Саме тому їх так не хочуть позбавитися комерційної медичної СК, які мають величезні доходи. Міністерства внутрішніх справ та охорони здоров'я виступають за те, щоб іноземці мали кращий доступ до загальної системи громадського медичного страхування включити іноземців.

Сенат підтримав поправки проти нелегалів

Суворіше покарання за використання нелегальної праці іноземців з країн з-поза меж Європейського Союзу (ЄС) схвалила верхня палата чеського парламенту в п'ятницю 9 грудня. Закон тепер лише чекає на підпис президента. До 5.000.000 чеських крон штрафу зможуть органи влади накласти на підприємства, які працевлаштували іноземця без необхідних дозволів – на перебування, працевлаштування, страховок тощо. З підприємствами, які отримали державне замовлення, негайно розризують органи влади накласти на підприємства, вони протягом кількох років не допускаються до тендерів. Про це йдеться у поправках до Закону про зайнятість. Будуть скасовані короткострокові робочі візи: у разі отримання дозволу, іноземці повинні будуть працювати не менше трьох місяців, їхня платня повинна бути не меншою за мінімальний розмір оплати праці. У випадку виявлення порушень роботодавця повинен буде сплатити за іноземця необхідну суму медичного та соціального страхування разом із пенєю. Закон також зобов'язує роботодавця оплатити працю іноземця, навіть якщо він працював нелегально. У той же час іноземець повинен буде надати роботодавцю дійсний дозвіл на проживання, копія якого зберігатиметься у нього на випадок контролю – і навіть після можливого звільнення іноземця. Поправка також запобігає повторному влаштуванню одного й того самого працівника, оскільки роботодавці могли таким чином уникати сплати страхових внесків. Сенат схвалив пропозицію уряду, що страхові внески платитимуться і за співробітниками, які працювали протягом менше двох тижнів.

Томаш Патак

Візовий режим спроститься – трохи

Список категорій громадян, які підпадають під дію угоди між Україною та Європейським Союзом про спрощений візовий режим, незабаром буде розширений. Під цю угоду підпадатимуть представники професійних об'єднань, релігійних та неурядових організацій. Ці категорії громадян України зможуть отримувати без-

«Цього року було укладено рекордну кількість угод про лібералізацію візового режиму з іншими країнами – 9 двосторонніх угод», – сказав він. Зокрема, були укладені угоди про безвізовий режим з Аргентиною, Боснією і Герцеговиною, Бразилією, Брунеєм, Ізраїлем (укладена в 2010 році, набула чинності в 2011) і Сербією. Також МЗС відзначає зростання кількості поїздок українців до Ізраїлю після скасування віз.

уи

Мартіна Шпекачкова

gd3
Vizitky, logotypy,
webové stránky
pro vaši firmu
www.gd3.cz

Христина Чушак Немає вільної Польщі без вільної України

На матеріалах польського самвидаву 1976-1989 років дослідниця реконструює місце України та українців у політичній думці польської опозиції. Порухні питання стосуються визнання польським суспільством кордону з Україною, утвердження значення незалежності України для Польщі та регіону, боротьби з негативними стереотипами українців у польському суспільстві, пошуку шляхів українсько-польського примирення, а також місця й ролі української меншини у майбутній незалежній польській державі. Образ України, окреслений опозиціонерами, вплинув на політику Польської Республіки щодо України після 1989 року. В основу монографії лягло дисертаційне дослідження, яке отримало головну нагороду серед кандидатських робіт на Першому конкурсі імені Єжи Гедройца Посольства Республіки Польща в Україні. Рік видання: 2011, Видавництво: ПАІС. Кількість сторінок: 304. Придбати можна в книжковій Інтернет-крамниці «Є» (book-ye.com.ua) за 67.60 грн.

«У чому схожість між космосом і бардаком у нашій країні?» «Вони обидва безмежні...»

«Ти знаєш, Абраме, моя Сара така добра, хазяйська, розумна...» «Ізая, нежве в тебе такі погані справи, що ти вирішив продати мені свою жінку?»

Дружина: «Хочеш ніч кохання із симпатичною негритоскою?» Чоловік: «Звичайно!» Дружина: «Тоді дай грошей на соларій!»

Євген Юхниця

Поетичний бізнесмен – так можна назвати Євгена Юхницю. Народився у 1965 року

у Жмеринці Вінницької області, у Києві закінчив економічний вуз. Згодом працював з молодими підприємцями, у 1993 році заснував газету «Все про бухгалтерський облік». Перебуваючи в Індії у 1995 році, Євген зайшов до одного храму. Під впливом побаченого він помолився Богу і попросив дати можливість робити те, для чого він покликаний. Того ж вечора написав свій перший вірш. Після цього його життя змінилось. Вже через рік заснує дитячий журнал «Пізнайко». Щоб навчитись писати професійно, у 1999 році Юхниця вступає до Московського літературного університету. У 2003-2005 роках діяв у створеному ним «Клубу поезії», де привертая увагу поетів до громадської, «виступаючої» активності. Іздив із інтенсивними виступами всією Україною. У 2009 році у якості шеф-редактора літературного журналу «Дніпро», по суті відновив його вихід у світ. Вже через рік відбулася кардинальна реформа журналу у бік прогресивної форми подачі, кольорового, сучасного дизайну, пошук талановитої автури, яку зачехався народ, конкурси для автури, методички для драматургів та авторів пригодницького жанру.

З розповіді сусіда

Вже третій рік в Шіноні, у французькому, Дитину меншу водим у ліцей. Де гуркітна Луарьонка, набурсана, Вмиває в дужих паводках лице.

Й вода чутки нанесла про землячку. Її француз – тримає ресторан. Вдиглись ми, замовилися тачка, І, от ми – там, святкові, «елегант»!

Назустріч... наче – наша продавиця... Із кухні долидало шваркотіння... Вдивлялась в нас: «Ви – хто? Ви – українці???», І гримнула, що місць немає вільних.

... У церкві нашої, українській, за кордоном, В неділю вранішню, збираючися – повно. І наш одягнений «туриста», випадковий, Вглядів прошарки: є – стурбовані й святкові.

Одні раділи з «передаченьок» – пакунків, Хто без роботи, ті молились дуже струнко. І... цінні речі – по руках передавалися, Пакети з «євро» – не ховалися в гаманцях.

...Турист налякано, зашепотів до ближнього: «З грішми – уважніше!!! бо тут усякі ж нишпорять...» Злунала відповідь, неначе лід, зима: «Нечесних, серед українців, тут – нема!»

Кожного року 31 грудня ми з подружжям ходимо у лазню. Що поробиш, штука баксів не зайва...

«Ассалам алейкум!» «Коли сала маленько, то йдїть, куме, далї!»

У Чечні на виборах у Думу, за даними ЦВК, «Єдина Росія» набрала 99% голосів. Рамзан Кадіров пообіцяв на наступних виборах покращити результат на 20%.

У Росії партія шахраїв і злодіїв наочно показала, що підпускати до годівниці шах-

раїв і злодіїв з інших партій не має жодного бажання.

Чим вродливіша дівчина, тим складніше особисте життя. Судячи з мого особистого життя, я дуже-дуже вродлива.

Чоловіки поділяються на два типи: тих, хто може підняти холодильник на п'ятій поверх, і тих, хто може заплатити за це.

«Доцю, ти коли курити покинеш?» «От, тату, завагітнію і покину». «Курити, доцю, курити...»

Uplatněte se na trhu práce

• Je Vám více než 50 let nebo • Jste cizinec

Žijete na území Středočeského kraje?

Hledáte zaměstnání či nejste spokojeni ve stávajícím?

Chcete začít podnikat a osamostatnit se?

Pomůžeme Vám získat potřebné znalosti pro:

Profesní rozvoj

- práva a povinnosti zaměstnance
- motivační dopis
- sestavení životopisu
- příprava na pohovor
- typy pracovních smluv
- výběr vhodného zaměstnání

Zahájení podnikání

- práva a povinnosti podnikatele
- podnikatelský plán
- marketing, komunikace a reklama
- účetnictví, daně a administrativa
- možnosti financování
- praktický nácvik ve fiktivní firmě

Nabízíme individuální konzultace nebo školení ve skupině. V případě zájmu nás kontaktujte na níže uvedených číslech či pomocí e-mailu. Těšíme se na Vás!

Všechny naše služby jsou zdarma.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

GLE o. p. s., Křížkova 185/35, Praha 8 – Karlín, www.gle.cz
tel.: 221 863 121, 773 697 875
e-mail: poradenství@gle.co.uk

GLE

Пороги – культурно-політичний часопис для українців у Чеській Республіці. Виходить 24 рази на рік. № 22/2011, рік XIX. Підписано до друку 16 грудня 2011 року. Тел. редактора: +420776852463. Ел. пошта: porohy@seznam.cz. Сайт: porohy. Інтернет-адреса: www.ukrajinci.cz/ua/casopis-porohy/. Над номером працювали: Олександра Лівинська, Богдан Райчицький, Галина Миронова, Геннадій Сазаров, Яна Машурова, Томаш Патак, Мартіна Шлекачкова, Євген Магда. Фото, художнє оформлення та верстка: Тереза Меленова, Мартіна Донатова. За достовірність викладених фактів відповідає автор статті. Редакція залишає за собою право скорочувати матеріали і вправляти нову, не підлягає підпису автора. Рукописи не повертаються. Часопис друкується із фінансовою допомогою Міністерства культури ЧР. Видас: г. о. Українська ініціатива в ЧР, ДНМ, Воцелова 3, 12000, Прага 2, ЧР, ulcr@centrum.cz, info@ukrajinci.cz, www.ukrajinci.cz. Тел.: +420221419821. Ід. номер: 60448296. Розрахунковий рахунок: 1925774379/0800. Рекстрація: МК ЧР/7044. Porohy – kulturně-politický časopis pro Ukrajince v České republice. Vychází 24 krát ročně. Název je odvozen od ukrajinského 'poroh' – práh domu, říční práh. Č. 22/2011, ročník XIX. Uzávěrka: 16. prosince 2011. porohy@seznam.cz, +420776852463. www.ukrajinci.cz/cs/casopis-porohy/. skype: porohy. Na číle spolupracovali: Oleksa Livinsky, Bohdan Rajčinský, Halyna Myronova, Hennadij Sacharov, Jana Macurová, Tomáš Patač, Martina Špekačková, Jevhen Magda. Grafika: Tereza Melenová, Martina Donátová, www.gd3.cz. Časopis vychází s finanční podporou Ministerstva kultury ČR. Vydává: o. s. Ukrajinská iniciativa v ČR, DNM, Vočelova 3, 12000, Praha 2, ČR, ulcr@centrum.cz, info@ukrajinci.cz, www.ukrajinci.cz, +420221419821. IČO: 60448296, číslo účtu: 1925774379/0800, registrační číslo MK ČR/7044.

MEZINÁRODNÍ LINKOVÁ DOPRAVA МІЖНАРОДНИЙ АВТОБУСНИЙ МАРШРУТ

ТРУСКАВЕЦЬ – ПРАГА – ПЛЗЕНЬ

Бронювання та замовлення квитків:

+380 677 985 899 +380 675 957 851

Відправлення з плат. 4:

Трускавець Пн, Вт, Ср, Чт, Пт, Сб 10 : 30

Дрогобич..... 11 : 30

Стрий..... 12 : 00

Львів 13 : 20

Самбір..... 14 : 30

PLZEŇ – PRAHA – TRUSKAVEC

Rezervace a objednávky jízdenek:

+420 775 300 578 +420 776 162 123

Odjezdy Po, Út, St, Čt, Pá, So:

Plzeň, nástupiště č. 1 11 : 00

Praha, nástupiště č. 6 13 : 00

Hradec Králové, terminál č. 3 15 : 00

www.drozava.cz skype: drozava.cz